

**OPIS PRZEDMIOTU
ORAZ SPOSOBÓW WERYFIKACJI OSIĄGNIĘCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ
W SZKOLE DOKTORSKIEJ NA POZIOMIE 8 PRK**

OPIS PRZEDMIOTU	
Nazwa przedmiotu	Metodologia dyscypliny – językoznawstwo
Język wykładowy	polski
Tytuł /stopień naukowy (zawodowy) oraz imię i nazwisko prowadzącego (prowadzących)	prof. dr hab. Mirosław Michalik
Liczba godzin dydaktycznych	30
Liczba punktów ECTS	4
Warunki zaliczenia	aktywne uczestnictwo w zajęciach, pozytywny wynik egzaminu ustnego
Treści realizowane podczas zajęć 1. Podstawowe pojęcia metodologii nauki. Jej powstanie i historia. 2. Współczesna lingwistyka – ujęcie anagnostyczne. 3. Lingwistyka stosowana – kierunki badań. 4. Wybrane zagadnienia metalingwistyki. 5. Lingwistyka stosowana jako nauka <i>sensu largo</i>. 6. Lingwistyka stosowana jako nauka <i>sensu stricto</i>. 7. Podmiot, przedmiot lingwistyki stosowanej. 8. Inter- a transdyscyplinarny charakter współczesnych badań lingwistycznych. 9. Przedmiot i cel badań lingwistycznych. 10. Problematyka badań lingwistycznych. 11. Tezy i hipotezy w badaniach lingwistycznych. Sposoby weryfikacji. 12. Metody, techniki, narzędzia badawcze w lingwistyce stosowanej. 13. Organizacja i przebieg badań. 14. Charakterystyka grup badawczych.	
Literatura	Bobrowski I. (1993). <i>Językoznawstwo racjonalne. Z zagadnień teorii językoznawczej i metodologii opisów gramatycznych</i>. Kraków: Polska Akademia Nauk. Instytut Języka Polskiego. Bobrowski I. (1998). <i>Zaproszenie do językoznawstwa</i>. Kraków: Instytut

	Języka Polskiego PAN. Bod R. (2013). <i>Historia humanistyki. Zapomniane nauki</i>. Warszawa: Aletheia. Dudzikowa M. (2012). Sytuacja problematyczna interdyscyplinarności w naukach społecznych i humanistycznych (z kryzysem w tle). W: A. Chmielewski, M. Dudzikowa, A. Grobler (red.), <i>Interdyscyplinarnie o interdyscyplinarności. Między ideą a praktyką</i> (s. 15-37). Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. Grabias S. (2019). <i>Język w zachowaniach społecznych. Podstawy socjolingwistyki i logopedii</i>. Lublin: UMCS. Grobler A. (2006). <i>Metodologia nauk</i>. Kraków: Wydawnictwo „Znak”. Gruza F. (1983). <i>Zagadnienia metalingwistyki. Lingwistyka – jej przedmiot, lingwistyka stosowana</i>. Warszawa: PWN. Hajduk Z. (2012). <i>Ogólna metodologia nauk</i>. Lublin: Wydawnictwo KUL. Heller M., (2019). <i>Filozofia nauki</i>. Kraków: Copernicus Center Press. Kita M. (2012). Razem. Konsiliencja, interdyscyplinarność, transdyscyplinarność. W: M. Kita, M. Ślawska (red.), <i>Transdyscyplinarność badań nad komunikacją medialną</i> (t. 1, s. 11–30). Katowice: UŚ. Kochanowicz L. (2011). Interdyscyplinarność – między rabunkiem a dialogiem. W: R. Włodarczyk, W. Żłobicki (red.), <i>Interdyscyplinarność i transdyscyplinarność pedagogiki – wymiary teoretyczny i praktyczny</i> (s. 35-42). Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. Michalik M. (2013a). Teoria logopedii jako interakcja. Między interakcjonizmem symbolicznym a lingwistyką mentalną. W: M. Michalik, A. Siudak, H. Pawłowska-Jaroń (red.), <i>Interakcyjne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy</i> (s.13-31). Kraków: Collegium Columbinum. Michalik M. (2014). „Zarządzanie jakością” w logopedii – propozycja metodologiczna. W: M. Michalik (red.), <i>Diagnoza i terapia logopedyczna osób dorosłych i starszych</i> (s. 77-94). Kraków: Collegium Columbinum. Michalik M. (2014/2015). Procedury postępowania logopedycznego w świetle „teorii kompleksowego zarządzania jakością” i jej instrumentów. <i>Logopedia</i>, 43/44, 13-31. Michalik M. (2014a). „Zarządzanie jakością” w praktyce logopedycznej (na przykładzie diagnozowania stopnia przyswojenia kompetencji ortofonicznej przez dorosłych użytkowników języka). W: W: M. Michalik (red.), <i>Diagnoza i terapia logopedyczna osób dorosłych i starszych</i> (s. 135-156). Kraków: Collegium Columbinum. Michalik M. (2015a). Transdyscyplinarność logopedii – między metodologiczną koniecznością a teoretyczną utopią. W: S. Milewski, K. Kaczorowska-Bray (red.), <i>Metodologia badań logopedycznych z perspektywy teorii i praktyki</i> (s. 32-46). Gdańsk: Harmonia Universalis. Muszyński Z. (2006). Założenia filozoficzne w koncepcjach językoznawczych. W: P. Stalmaszczyk (red.), <i>Metodologie językoznawstwa. Podstawy teoretyczne</i> (s. 38-56). Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.
--	--

	Nagel E. (1970). <i>Struktura nauki. Zagadnienia logiki wyjaśnień naukowych</i>. Warszawa: PWN. Nowak L. (1997). <i>Wstęp do idealizacyjnej teorii nauki</i>. Warszawa: PWN. Nowak S. (2012). <i>Metodologia badań społecznych</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Pilch, T., Bauman, T. (2010). <i>Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe</i>. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie „Żak”. Poczobut R. (2012). Interdyscyplinarność i pojęcia pokrewne. W: A. Chmielewski, M. Dudzikowa, A. Grobler (red.), <i>Interdyscyplinarnie o interdyscyplinarności. Między ideą a praktyką</i> (s. 39-61). Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. Popper K. R. (1997). <i>W poszukiwaniu lepszego świata</i>. Warszawa: PWN. Popper K.R. (1977). <i>Logika odkrycia naukowego</i>. Warszawa: PWN. Prechtl, P. (2007). <i>Wprowadzenie do filozofii języka</i>. Kraków: WAM. Puzio A., Ziolkowska K. (1998). <i>Wybrane zagadnienia z metodyki pracy naukowej</i>. Katowice: Śląska Akademia Medyczna. Sztumski, J. (2010). <i>Wstęp do metod i technik badań społecznych</i>. Katowice: Wydawnictwo Naukowe „Śląsk”. Zieliński J. (2012). <i>Metodologia pracy naukowej</i>. Warszawa: Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR. Żegnałk, K. (2008). <i>Metody i techniki stosowane w badaniach pedagogicznych</i>. Warszawa: Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej TWP. Życiński J. (1983). <i>Język i metoda</i>. Kraków: Społeczny Instytut Wydawniczy „Znak”. Życiński J. (2013). <i>Struktura rewolucji metanaukowej</i>. Kraków: Copernicus Center Press. Życiński J. (2015). <i>Elementy filozofii nauki</i>. Kraków: Copernicus Center Press.
--	---

EFEKTY I WERYFIKACJA

Symbol	Opis efektu uczenia się w Szkole Doktorskiej*	Formy weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się w ramach przedmiotu
W1	zna i rozumie – w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek w danej dziedzinie, obejmujący podstawy teoretyczne i zagadnienia ogólne oraz wybrane zagadnienia szczegółowe właściwe dla dyscypliny realizowanej w ramach szkoły	dyskusja podczas zajęć konsultacje indywidualne egzamin
W2	zna i rozumie główne tendencje rozwojowe właściwe dla dyscypliny realizowanej w ramach szkoły	dyskusja podczas zajęć konsultacje indywidualne egzamin
W3	zna i rozumie metodologię badań w danej dziedzinie	dyskusja podczas zajęć konsultacje indywidualne egzamin
U1	potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki i sztuki,	dyskusja podczas zajęć konsultacje indywidualne egzamin

	formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym lub artystycznym	
U2	potrafi wykorzystywać w pracy badawczej / twórczej wiedzę metodologiczną, a w szczególności definiować cel i przedmiot badań, formułować hipotezę badawczą lub artystyczną, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze lub artystyczne oraz twórczo je stosować, wnioskować na podstawie wyników badań /działań artystycznych	dyskusja podczas zajęć konsultacje indywidualne egzamin
U3	potrafi wykorzystując posiadaną wiedzę, dokonywać krytycznej analizy i oceny rezultatów badań, działalności eksperckiej i innych prac o charakterze twórczym i ich wkładu w rozwój wiedzy, kultury i sztuki	dyskusja podczas zajęć konsultacje indywidualne egzamin
K1	jest gotów do krytycznej oceny dorobku właściwej dyscypliny realizowanej w ramach szkoły oraz własnego wkładu w jej rozwój	dyskusja podczas zajęć konsultacje indywidualne egzamin
K2	jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy / sztuki w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych	dyskusja podczas zajęć konsultacje indywidualne egzamin

data

podpis prowadzącego (prowadzących) zajęcia w ramach przedmiotu

Dyrektor
Szkoły Doktorskiej

dr hab. Włodzisław Kołasa, prof. UP

data

podpis Dyrektora Szkoły Doktorskiej